

[Erhard Jakobsen]

område, hvis ikke EF havde gjort Vesteuropa så rigt, som det er. Men så skal vi selvfølgelig også bruge vores rigdom på rette måde i denne situation og være med til ikke bare at gøre noget, som vi selv står os ved økonomisk – for det gør vi – men også noget, der menneskeligt vil glæde os alle sammen.

Min kommune havde venskabsby i både Ungarn og Polen, og det var i og for sig svært at forlade disse grædende mennesker, for det var det, de var. Når de havde været på besøg i vort land, sad de og græd over, at de skulle tilbage til de fattiggårde og fangehuse, som de boede i. Og det er selvfølgelig dejligt at have været med til at bringe disse mennesker i den situation, som vi andre har kendt i årevis.

En ting til allersidst. Jeg synes også, at det, at dette dagsordensforslag kommer fra socialdemokratisk side, tyder på, at EF-modstanderne i Danmark lige så godt først som sidst kan pakke sammen og gå hjem og lægge sig. De har ikke gnist af chance for at trænge igennem med det, de står for, nemlig at Danmark skulle drømme om at melde sig ud af EF eller på nogen måde holde sig tilbage fra bestræbelserne inden for EF.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.51.

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptoges.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil gerne begynde med at takke statsministeren for en god besvarelse. Derefter vil jeg kommentere spørgsmålet om økonomisk og monetær union i en række punkter.

Man kunne begynde at se det ud fra en lidt mere historisk synsvinkel, men det tillader tiden ikke. Det var interessant at se de forskellige rapporter og planer, der er kommet i årenes løb, og bemærke, hvad der konkret er kommet ud af dem. Noget af den frygt, der var både i 1960'erne og i 1970'erne, har netop vist sig i realiteternes verden ikke at holde stik. Det kan vi fra Kristeligt Folkepartis side kun hilse med tilfredshed.

Jeg tror, når man ser i nogle af disse rapporter, må man sige, at der er nogle vældige visioner i dem, men når de så bliver neddæmpede og gjort jordnære, lander vi nogenlunde det sted, hvor vi gerne skal lande. Det tror jeg såmænd også bliver tilfældet i denne omgang.

For det er nok væsentligt at tage udgangspunkt i, at en økonomisk og monetær union ikke er et mål i sig selv, men et middel til at fremme og lette det økonomiske samkvem mellem EF-landene. I så henseende kan man betragte en økonomisk og monetær union som en mere eller mindre naturlig forlængelse af den proces, der nu er godt i gang med hensyn til virkeliggørelsen af det indre marked.

Det afgørende spørgsmål er nemlig, hvilket konkret indhold der skjuler sig bag ordene, ikke hvilke ord, gloser og formuleringer man nu engang bruger. Det afgørende er det konkrete indhold.

Dér er det for mig væsentligt at se en økonomisk og monetær union i lyset af de positive erfaringer med EMS'en. Med EMS'en er det jo lykkedes at skabe en zone med øget monetær stabilitet og samtidig gradvis at lempe kontrollen med kapitalbevægelser. Sagt med andre ord: EMS'en har været og er fortsat et af de vigtigste midler til at holde inflationen i deltagerlandene i ave og til at fremme handel og andre økonomiske transaktioner mellem dem. Det er naturligvis to helt afgørende elementer i et så stort handelsområde som det vesteuropæiske, og det er uden tvivl af helt afgørende betydning for mindre handelsnationer som f.eks. Danmark.

Det handler om, at vi op til den kommende regeringskonference mellem EF-landene får et så bredt mandat som muligt om et stærkt økonomisk og valutarisk samarbejde for at sikre vækst og beskæftigelse. Her vil jeg gerne allerede på dette tidspunkt sige, at vi synes, at den dagsorden, som hr. Ivar Nørgard har udformet, meget præcist rammer det, vi ønsker fra Kristeligt Folkepartis side. Derfor kan vi med glæde tilslutte os denne dagsorden. Vi synes, den tolker de holdninger og de synspunkter, som Kristeligt Folkeparti ønsker at stå for på dette område.

Går vi så lidt mere ind i enkeltpunkterne, kan man sige, at realiseringen af den første fase af en økonomisk og monetær union efter Delors-rapporten er i Danmarks interesse. Dernæst